

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jirásk, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. P.**
trvale bytem X
t. č. Věžnice Znojmo, Dyjská 4, 669 02 Znojmo

proti

žalovanému: **Věžnice Znojmo**
sídlem Dyjská 4, 669 02 Znojmo

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č. j. VS-110432-10/ČJ-2024-803930-KŘ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 8. 2024, č. j. VS-110432-10/ČJ-2024-803930-KŘ, shledal žalobce vinným ze spáchání kázeňského přestupku, za který mu podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, uložil kázeňský trest – celodenní umístění do uzavřeného oddílu na dobu 14 dnů nepodmíněně a propadnutí věci. Kázeňského přestupku se měl žalobce dopustit porušením § 28 odst. 3 písm. b) a § 28 odst. 2 písm. j) zákona o výkonu trestu odnětí svobody tím, že dne 14. 12. 2023 při přijetí do výkonu trestu odnětí svobody měl u sebe dva kusy injekčních stříkaček, v nichž byla zjištěna přítomnost chemické sloučeniny metamfetaminu (pervitinu) v celkovém množství 0,339 g, a dva kusy plastových krabic s tabákem, v němž byla zjištěna přítomnost chemické sloučeniny delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC) v přibližném množství 6,05 g (obě tyto sloučeniny jsou zařazeny mezi psychotropní látky do seznamu č. 5 přílohy č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek). Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce stížnost, kterou žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 8. 2024, č. j. VS-110432-10/ČJ-2024-803930-KŘ, podle § 52 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť jej považuje za „neopodstatněné“. Skutek, za který je trestán, se stal při nástupu trestu odnětí svobody, a to v době, kdy žalobce nepodepsal žádnou listinu ani vnitřní řád věznice. Žalobce neví, jak se dostala marihuana do tabáku. Pervitin zapomněl v kapse kalhot, jelikož je uživatel. Žalobce nerozumí tomu, proč byl kárně potrestán, pokud bylo trestní stíhání zastaveno a ve věznici se žádného provinění nedopustil.
3. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Dodává, že žalobce byl při přijetí do výkonu trestu odnětí svobody dotázán, zda u sebe má předměty, které není povoleno vnášet do věznice. Žalobce nesdělil, že u sebe má návykové látky. Věci byly u žalobce nalezeny až při osobní prohlídce. Žalobce si byl vědom, co je obsahem nalezených injekčních stříkaček. Měl možnost věci předem odevzdat do úschovy věznice nebo provést jiná opatření, aby je neměl u sebe při přijetí do výkonu trestu, ale neučinil tak. Bylo odpovědností žalobce zajistit, aby při přijetí do výkonu trestu předložil pouze povolené osobní věci. S kolkem na balení tabáku bylo viditelně manipulováno a nelze vyloučit, že tak bylo učiněno za účelem pronesení a dalšího užívání návykové látky ve věznici. Trestní stíhání zahájeno nebylo. Jelikož se podezření ze spáchání trestného činu nepotvrdilo, byla věc projednána jako přestupek. Žalobce byl seznámen s popisem skutku, který mu je kladen za vinu, s povinnostmi, které mohly být jeho jednáním porušeny, i s důkazními prostředky prokazujícími spáchání kázeňského přestupku. I z obsahu stížnosti je zřejmé, že mu okolnosti, pro které nebylo možné stanovit trestní odpovědnost, byly dostatečně zřejmé, jelikož s nimi byl seznámen ústně. Tiskopis obsahující poučení při přijetí odsouzeného do výkonu trestu byl žalobcem podepsán dne 14. 12. 2023. O povědomí žalobce o povinnostech odsouzených svědčí i jím podepsané poučení při přijetí do výkonu dřívějšího trestu odnětí svobody ve Věznici Oráčov dne 15. 10. 2015.
4. Při jednání dne 25. 6. 2025 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce zejména zdůraznil, že přestupek měl být spáchán před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody, a neměl být proto řešen v kázeňském řízení.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla Krajskému soudu v Brně doručena dne 24. 9. 2024. Žalobce se v ní domáhal přezkoumání kázeňského trestu uloženého za jednání, kterého se měl dopustit dne 14. 12. 2023. Posléze žalobce soudu zaslal prvostupňové rozhodnutí. Žalovaný pak soudu zaslal rozhodnutí ze dne 14. 8. 2024, č. j. VS-110432-10/ČJ-2024-803930-KŘ, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Krajský soud proto žalobu podle jejího obsahu vyhodnotil jako žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č. j. VS-110432-10/ČJ-2024-803930-KŘ (neboť pokud by žaloba směřovala přímo proti prvostupňovému rozhodnutí, byla by nepřipustná; např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2020, č. j. 9 As 348/2018-42, všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Skutkové okolnosti i důvody nezákonnosti vylíčil žalobce v žalobě zcela srozumitelně a krajskému soudu je jasné, čeho se žalobce domáhá a proč. Soudu proto nic nebránilo v tom, aby napadené rozhodnutí žalovaného a řízení předcházející jeho vydání v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále „s. ř. s.“) přezkoumal. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. Dle § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody se kázeňským přestupkem rozumí zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.
7. Dle § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu odnětí svobody je odsouzeným zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.
8. Dle § 28 odst. 2 písm. j) zákona o výkonu trestu odnětí svobody je odsouzený povinen odevzdat do úschovy věznice věci, jejichž držení s ohledem na jejich cenu, množství nebo způsob používání je zakázáno nebo je v rozporu s účelem výkonu trestu.
9. Žalobce brojí proti tomu, že byl kázeňsky potrestán i přesto, že trestní stíhání v dané věci bylo zastaveno. Námitka není důvodná.
10. Dle § 55 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody platí, že jednání, která mají znaky přestupků, se vyřizují uložením kázeňského trestu, pokud byly spáchány během výkonu trestu odnětí svobody. Jak vyplývá ze správního spisu, v dané věci nebylo zahájeno trestní stíhání, neboť se nepotvrdilo podezření ze spáchání trestného činu. Právě z tohoto důvodu byla věc odevzdána ke kázeňskému projednání. Ze správního spisu rovněž vyplývá a mezi stranami není sporu o tom, že skutek, pro který byl žalobce potrestán, se stal při nástupu žalobce do výkonu trestu odnětí svobody. To potvrzuje i znění § 4 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody. Podle něj se osobní prohlídka u odsouzeného provádí při nástupu do výkonu trestu odnětí svobody. Už proto, že je tento úkon upraven vyhláškou, která výslovně reguluje pouze výkon trestu odnětí svobody, je nutno osobní prohlídku považovat za úkon činěný v rámci výkonu trestu odnětí svobody. Takový výklad podporuje i samotný význam pojmu „nástup“, který vyjadřuje zahájení výkonu trestu, tedy jeho počáteční fázi. Uložení kázeňského trestu za daný přestupek je proto v daném případě právním řádem předpokládáno. Přestupek nebyl spáchán před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody, a proto na něj nedopadá výlučka stanovená v § 70 vyhlášky č. 345/1999 Sb. Žalobce zároveň

nebyl trestán za spáchání trestného činu, a proto není vůbec relevantní, že uvedený skutek není trestným činem.

11. Žalobce dále namítá, že tabák a injekční stříkačky u něj byly nalezeny v době, kdy jím nebyla podepsána žádná listina ani vnitřní řád věznice. Ani tato námitka není důvodná.
12. Předně soud uvádí, že podmínkou přestupkové odpovědnosti žalobce za uvedený přestupek není podpis jakékoliv listiny. Skutková podstata přestupku je stanovena přímo zákonem, jehož neznalost žalobce neomlouvá. Soud proto uvedenou námitku podle jejího obsahu vyhodnotil jako námitku nedostatku zavinění žalobce.
13. V případě kázeňských přestupků dochází k analogické aplikaci právních předpisů upravujících podmínky odpovědnosti za přestupek (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, č. j. 6 As 303/2016-37, či ze dne 5. 12. 2014, č. j. 2 As 101/2014-26). Dle § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále „zákon o odpovědnosti za přestupky“) postačí k odpovědnosti za přestupek zavinění z nedbalosti. I k odpovědnosti za kázeňský přestupek tedy podle judikatury Nejvyššího správního soudu postačuje zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018-50). Platí, že přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl (§ 15 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky).
14. Pro posouzení námitky žalobce je tedy rozhodující, že odpovědnost za kázeňský přestupek může být založena již na zavinění z nedbalosti.
15. Ze správního spisu vyplývá a mezi stranami není sporu o tom, že žalobce byl při přijetí do výkonu trestu příslušníkem vězeňské služby dotázán, zda má u sebe předměty, které není povoleno vnášet do věznice. Žalobce k tomuto dotazu nesdělil, že má u sebe návykové látky, ani je „řádně“ neodevzdal, jak tvrdí v žalobě. Nepovolené předměty mu byly odňaty teprve po provedení následné osobní prohlídky. Spíše na okraj soud poznamenává, že mezi účastníky nebylo sporné, že byl žalobce již v minulosti písemně poučen při předchozím přijetí do výkonu trestu odnětí svobody. Kromě toho, že povinnosti odsouzeného pro žalobce vyplývají přímo z právních předpisů (a jejich neznalost žalobce neomlouvá), musel si jich být vědom již z dřívějšího výkonu trestu odnětí svobody. Konkrétně zákaz držení návykových látek ve věznici nadto soud považuje za natolik elementární a předvídatelné pravidlo, že se žalobce nemůže s úspěchem dovolávat jeho neznalosti v době osobní prohlídky.
16. I pokud by žalobce formálně podepsal poučení o povinnostech ve výkonu trestu až po provedení osobní prohlídky, nelze tím vyloučit jeho zavinění z nedbalosti. Dané poučení je pouze jakýmsi formálním potvrzením pravidel, která vězeňský řád stanoví. Žalobce vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům měl a mohl vědět, že do věznice nesmí vnášet návykové látky, a to i bez formálního poučení.
17. Soud nepřisvědčil ani námitce nevědomosti žalobce o přítomnosti marihuany v tabáku. I v tomto případě je možno konstatovat přinejmenším nedbalostní zavinění žalobce. Žalobce si byl vědom toho, že při přijetí do věznice má u sebe dvě plastové krabičky s tabákem. Ze správního spisu vyplývá a žalobce nijak nepopírá, že u obou těchto krabiček byl viditelně

porušen kolek. Za této situace lze učinit závěr o tom, že žalobce vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům mohl a měl předpokládat, že s tabákem v krabičkách mohlo být manipulováno. S ohledem na jeho odpovědnost zajistit, aby do výkonu trestu odnětí svobody nepřinesl nepovolené věci, byla přítomnost tabáku s marihuanou při osobní prohlídce žalobce zaviněným jednáním ze strany žalobce. Navíc s ohledem na dřívější výkon trestu odnětí svobody žalobce mohl a měl vědět, že musí své věci chránit před možnou kontaminací drogami.

18. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že zaviněné protiprávní jednání, přinejmenším z nedbalosti, bylo v projednávané věci nade vší pochybnost prokázáno. Nutno dodat, že žalobce nenabídl žádnou jinou skutkovou verzi, která by vyvrátila porušení jeho povinností vyplývajících z § 28 odst. 3 písm. b) a § 28 odst. 2 písm. j) zákona o výkonu trestu odnětí svobody.

IV. Shrnutí a náklady řízení

19. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. června 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu